

UDVARHELYI HIRADÓ

UDVARHELYMEGYE FÜGGETLEN POLITIKAI LAPJA.

Az „Udvarhelymegyei Jegyzői-Egylet” hivatalos közlönye.
Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Ny. szám ára 16 fl. — Tanítóknak egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő: **Becsek Aladár.**

Hirdetések a legolcsóbban számítottak. Nyilttér sora
50 fillér. Megjelen hetenként egyszer, 6-8 oldalon vasárnap
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Az élet terhe.

Székelyudvarhely, nov. 23.

Hogy és miképp lehetne az élet öröme s az élet terhére nézve egy olyan kiegyenlítő megosztást találni, mely az egyetemes emberi boldogságuk, megelégedésnek szolgálna rendíthetetlen fundamentumául?

A legnagyobb, legkomolyabb kérdések egyike, melylyel a legdicőbb emberi elmék, mindeneket átölelő szeretettel lángoló szívek foglalkoztak Plátótól Tolsztojig

Hogy a kérdés mind mai napig kérdés s nyilván az marad az idők beláthatatlan végeig, azt mutatja, hogy az élet ezen boldogságos titka nem adatott véges emberi észnek megoldásra.

Hiszen az emberiség egész története körül a tengely körül forog. Társadalmak fejlődése, államok kialakulása, megint eltűnése az idő oceánjában, szóval az az egész koráll-képződési folyamat, melynek világhíres héroszai, bölcselői bizonyára nem különbek a naprendszerben, mint ama zátonyépítő, láthatatlan puhányok: mindezt az örök problémát próbálták, próbálják ma is valahogyan dűlőre juttatni.

Mert az nem igaz, hogy az ember eredendően gonosz. Az élet örömeért való tusakodás, az élet terhétől való szabadulás ki nem elégitelhető vágya teszi, hogy éppen most, ebben a magas fejlettségi korszakában a felvilágosodásnak, inkább érvényes a klasszikus példaszó, mint akár a legkezdetlegesebb civilizáció idején volt: homo homini lupus.

Az éhség dühös farkasa vetkőztet ki jámbor

emberi formáinkból, teszi, hogy ember ember ellen, osztály osztály ellen, nemzet nemzet ellen tör s a másiknak romlásán akar magának bár kicsiny, bár mulékony, de mégis némi jobbítélet hódítani.

Az örök béke álmodozóinak nem kellene sokáig és sokat töprenkedni azou, hogy megtalálják a nagy rejtvény kulcsát, ha valamiképp sikerülne minden királyok és birodalmak béke- és harczpolitikáját egyetlen evangéliumi elv egyetemes alapjára ráhelyezni s ez az: ember-szeretet.

Jézus óta, a nagy francia forradalom óta nem történt akkora és oly általános előrehaladás ezen az üdvösséges uton, mint éppen a mi napjainkban, azonban a nagy, az általános kérdéseknél mindenütt az érdek rideg hatalmi gőgje, az önzés alkuvástalan kenérsége dönt és érvényesül.

Ingyen-kenyeret ad a művelt társadalom jószive a város veszendő proletárainak, de az olcsó kenyér jóformán senkiinek se képezi komoly, lelkiismeretbeli gondját.

Pedig egy egészséges nemzeti társadalmat nem a koldusok közterhelt ellátására kell bázározni, hanem a jólétnek lehetőleg általános, minden rétegre kiterjedő megosztására.

Lehetetlen állapot az, hogy egy, a természettől oly dusan megáldott országban, mint a mi hazánk, ezrével akadjanak velünk egy vérbeli emberek, akik munkájuk után nem képesek megélni s szívszakadva bár, kénytelenek más földtájakra kivándorolni.

Hiszen a Louis Blanc híres társadalmi

alapelve, melyre a 48-as második francia köztársaság berendezkedett, immár közel hatvan esztendő: „senkiinek siucs joga ebben az országban egy fillért is költeni fényűzésre, amíg egyetlen ember akad, aki munkája után nem bírja magának, családjának megszerezni az élet elemi szükségleteit, a betevő falatot, az öltő ruhát s a védő födelet”.

S imhol két emberöltő múltán, Európa Kánaánjában ott vagyunk, hogy a megélhetésnek éppen ez a három főpillére ingadozik, ma-holnap össze is dől sok-sok ezrünk részére.

Az a közismereti tény, hogy nálunk országosra az élelmiszerek, ruházati cikkek, lakás drágulása, érthetetlen és megmagyarázhatatlan módon és tempóban emelkedik, holott vele szemben az emberi munkának, szellemnek és anyagnak kereseti képessége legnagyobb részt súlyd: nagyon komolyan, már-már az utolsó órák ünnepélyes szonoruságával figyelmeztet, hogy itt az ideje a meddő töprengést felváltó cselekvésnek.

A társadalom, az állam vállvete igyekezik bölcseséggel, erővel és emberszeretettel megelőzni azt a nemzetirtó, országrontó katasztrófát, mikor az élet terhének aránytalanul rájuk hármlott, elviselhetetlen nyomása alatt leroskadnak a névtelen, a munkás milliók.

A kivándorláshoz nem kell csábító ügynök, a szocialisztikus eszmék terjesztésére legkevesebbet tesznek az ebből élő iparszerű, nép-bolondító agitátorok.

Nem tudok megélni, megpróbálok másutt: ez a kivándorlás megdöntetlen logikája.

A székelykereszturi Nőegylet jubileuma.

A szájalom, könyörület, jótékonyosság oem együtt születik az emberrel. Ezt az érzelmi kört a művelődés hódította meg az emberi nem számára. Lelkiünknek fejlődési képességéről tesz tanúságot ez a haladás. Mutatja, hogy az ember fokozatos emelkedése a magasabb szférák felé nem volt és nincs befeljezve. Tokéletesedünk. Minél jobban távozunk Darwin majmától, annál közelebb jutunk az Istenhez.

Ki tudná megmérni a nemes haladásnak dimenzióit, mire odáig fejlődött az emberi szív, hogy az árváknak sorát felkarolja számuakra menhelyekről gondoskodik? A művelődés mértélműmutatói között ez volt a legszebb oszlop. Mert nagy emberek nagy dolgokat vittek már véghez; csodálatra méltó elmék csodálatos találmányokkal gazdagították az emberi nemet. De minden mesterségek között a legfinomabb és legtisztább mesterséget azok találták föl, kik arra tanítottak, hogy miként lehet *fölszártani a leperdülő könnyet.*

Nincs történelmi adat a kezem között, de állhatatosan hiszem, hogy ezt a legtisztább és legfinomabb mesterséget nők oltották az emberiség szívébe. Mert a szeretetnek köteleességét s a köteleességeknek a következményeit ők ismerik legjobban. Sőt merem állítani, hogy csak ők ismerik. Legyőzhetetlen erőjük a férfi fölött éppen ebben áll.

A romantikus kor eszményeket vett szárnyaira. A szenvedélyek új alakot öltöttek s a női kedély türeime, érzékenysége, meghatótsága és szelidsége gyöngéd hajtásokat növelt az emberi művelődés törzsébe. Ezzel lett beiktatva a civilizált emberiség törvénykönyvébe a *szájalom, könyörület és jótékonyság.*

Szenvedés azóta is van; de van enyhület is. Kiirtani a balsorsot nem sikerült, de fékezhető a végzet csapása a jótékonyág által.

Ezt a szent feket a székelykereszturi Nőegylet immár egy negyed század óta tartja, el nem lankadó kezében s ezen negyedszázados évfordulót f. hó 16-ikán ünnepelte meg a város és vidék közönségének jelenlétében.

Szerényen, zajtalanul munkálkodott a kereszturi Nőegylet, az egyletek életében e tekintélyes idő alatt s munkájának gyümölcsét ma már sok szegény áldja.

A jubiláris diszgyűlés 16-ikán délelőtt folyt le az unitárius gimnázium nagy termében, melyet az ünneplő közönség zafolálásig megtöltött. A székelyudvarhelyi Nőegylet Dr. *Damokos* Andorné elnök vezetése mellett testületileg jelent meg, valamint közéletünk számos kitűnése is részt vett az ünneplőben.

A gyűlést lelkesítő beszéddel, meleg szavakkal olv. *Ugron* Jánosné, mint a Nőegylet érdemes elnöke nyitotta meg.

Ujvári Mihály egyleti titkár a megnyitó után a Nőegylet 25 éves történelmét olvasta fel. Hű képét adta az egyletnek. Szívet felomelő volt hallani azt a terjedelmes névsort, melyben bosszu sora található azoknak a buzgó nőknek, akik annyi időn keresztül versenyeztek a Nőegylet vezetése körül kifejtett tevékenységben. Vezérszerep az olv. *Ugron* Jánosné és Br. *Kemény* Béláné volt. Hozzuk, nevükhöz van fűző az egylet egész múltja, kezdete, kifejlődése.

Tisztelettel parancsoló nevek az egylet életében *Kozma* Ferenccz, *Papp* Ödönne, *Gyárfás* Endréné, *Gombos* Sámuelné, *Borbély* Sámuelné, *Apáthy* Gyuláné, *Gálffy* Kálmáné.

708 házi szegényt és 835 iskolás gyermeket segélyezett. Ily célokra több mint 12.120 koronát fordított.

Áldásos keze számos hazai egyesülethez is ért. Ezeknek 764 koronát juttatott. A bazaar eszmék ápolása is munkakörébe tartozott. E város s vidék társadalmi életére vezető faktorként, jótékonyon folyt be.

Az udvarhelyi Nőegylet nevében az ünneplő Nőegyletet Dr. *Damokos* Andorné alispáné, nőegyleti elnök üdvözölte kedvesen és melegen. Keresztur városa részéről *Jakabházy* Sámuel főbíró mondott az általa szokásos nemes buzgóssággal üdvözlőt.

Ezután *Pap* Mózes gimnáziumi igazgató rámutatott azon lelkes nőkre és érdemes titkára, akiknek buzgólkodása mellett ez egyesület oly szép pályát futott meg. Ezek iránt hála lerovására hív fel az ünneplő közönséget. Javaslatot terjesztett be. Javasolta, hogy választásának meg olv. *Ugron* Jánosné, Br. *Kemény* Béláné díszelőkké, olv. *Papp* Jánosné, *Papp* Ödönne, *Kozma* Ferenccz díszelőkké, *Gyárfás* Endréné, *Gombos* Sámuelné dísztagokká, *Ujvári* Mihály dísztitkárrá. Méltatta érdemeiket, kiemelte, hogy az érdemeszertinti kitüntetésekkel, a bosszas, fáradságos munka elismeréséről, méltányolásáról van szó. Javaslatát készeéggel fogadtattól el.

Pap Mózes igazgató majd a tauári kar nevében szölt, s az intézet szerencsésének nyilvánította, hogy az érdemes Nőegylet jubiláris gyűlését ez intézetben tartotta. Az igazgatóság nevében üdvözölte az elnökséget, a Nőegyletet, megköszönte a Nőegylet részéről régebben a gimnázium szegény tanuló számára adott ruházatokat. Kérte a Nőegylet jóindula-

Nem jól van ez így, csináljunk új rendet: ez a szociális forradalom eszméi eszenciája.

Mi, hazafiak, a fennálló rend hívei és oszlopai, tisztára a magunk zsebébe hazudunk, mikor gyermekesen együgyű önáltatással külső, művi okokban, beavatkozásokban keressük s véljük megtalálni sorvasztó, kínos betegségeinknek annyira közel fekvő s annyira természetes forrását.

A tér és idő kiküszöbölése, vagy csak a minimumra való leszállítása az élet harczaiban nemhogy leszedte volna az élet terhének egy részét rólunk, de még új, bonyolultabb, erőpusztítóbb alakjait produkálta s rakja folyton reánk.

És ez nem a kétkézi munkás, a nyers testierő kiszáradóanyolása csupán, hanem és mondhatni legfőként kiterjed a szellem bajvivőira, magának a felvilágosodásnak zászlótartóira, fátylahordozóira is.

Lelketlen és becstelen börzejáték tárgya a mindennapi kenyér; tisztességtelen, ádáz gyáripari verseny anyaga a testi ruha; községi lakászsora kényén van a védő fődél: hát ezért civilizálódott meg az emberiség annyi keserves, küzdelmes évezredekén át?

Ha lehetne az: hogy mindenki a részben jutott élet-örömmel csak egy fölösleges morzsáját áldozná fel az élet terhének csökkentésére?

Mivel pedig ezer millió embert nem lehet jótékony asztal-társaságokba szervezni, nyilvánvaló, hogy a legfőbb közakaratnak kell az emberiség köznyomora ellen intézkedni, gondoskodni minden művelt államban.

Nálunk sürgősebben, mint akárhol másutt.

— p.

BELFÖLD.

Székeludvarhely, nov. 22.

A községi jegyzői fizetési alap. A Belügyi Közlöny legújabb száma a községi jegyzőkre nézve fontos belügyminiszteri körrendeletet közöl. A jegyzők régi vágyódása meg teljesülés elé e rendelettel, amellyel Andrássy Gyula gróf belügyminiszter az iránt intézkedik, hogy a községi jegyzők fizet-

tát továbbra is az intézet iránt, az igazgatóság és tanárkar részéről jövőre nézve is ígerte a legjobb akaratú támogatást.

Végül Br. Kemény Béláné az adakozó közönséghez szólott, akárcsak egy lelkes férfi szónokhoz illő gyakorlottsággal. Találóan és melegen buzdította továbbra a jótettek gyakorlásában.

Az ünnepély olején és végén a helybeli m. kir. tanítóképző intézeti ifjúság szépen énekelt.

A jubiláris közgyűlés méltó befejezése képpen este sikerült hangverseny következett. Gondos női kezek Keresztur nagytermét, a komlószáritó szint szőnyegekkel, virágokkal, draperiákkal barátságos, meleg fészekké varázsolták át. Együtt volt itt a város, az egész megye előkelő társaságának színe-java a közéletünk notabilitásai, élükön Ugron Ákos főispánnal. A komlószáritó-szín eddig nem látott fényárban uszott. Nem a lángok fénye tetto ragyogóvá azt, hanem annak a sok leány és asszony szemnek ragyogása, mely meglepő nagy mértékben sereglett ide össze.

A hangverseny programjának kezdete kissé bosszúra nyult, de kétségtelen, hogy kárpótolt a várakozásért. Közel kilencz felé járt az idő, midőn Szemlér Ferencz székeludvarhelyi főgimn. tanár megjelent a dobogón. Vonzóan, lebilincselően beszélt a jótékonyaságról, mely nemes törekvésekkel tölti el az emberek szívét, becsületessé, igazgá teszi, jellemet, hitet ad, reményt táplál és szeretet fakaszt. Beszélt az ifjúság erkölcséről, mely annyi kísértésnek van kitéve s végül áttért a nemzetközi eszmék terjedésére, melynek romboló szelleme már-már megfertőztette a székelységet is; átsapott megyénkbe s ellenállás nélkül azedi áldozatait. Ez ellen harczra kell sorakazzék a közönség és e harcznak fegyvere a szeretet kell legyen, mely magához emeli a népet, megérteti e téves tanok káros voltát. A tanulságos beszédet nagy tetszéssel fogadta a közönség.

téauket nem a községtől közvetlenül, hanem az Állampénztártól, községük adóhivatalából vehesék fel. A község a megyénél levő Állampénztárba küldi be a jegyzők és segédjegyzők fizetésére szükséges összegeket s a jegyzők ezután pontosan hozzá fognak jutni megszolgált illetményeikhez, mert ha a községek a megfelelő összeg beküldésével késedelmeskednének is, a megyéknél létesítendő jegyzői fizetési alap a rendelkezésére álló más megyei alapokból kölcsönveszi a szükséges összeget.

Politikai jegyzetek.

Székeludvarhely, nov. 22.

Ha a magyar alkotmányos parlamenti élet negyven esztendejére visszatekintünk, különös formáit találjuk annak, hogy a horvát tartománygyűlésnek azok a tagjai, akik a magyar országgyűlésen is képviselők, miként fogták föl ezt az utóbbi hivatásukat.

Hát bizony sokféleképpen. Eleinte, illetve évtizedeken át olykép, mintha nem is élének, nem is léteznének, az országgyűlésen nem szerepeltek, legfeljebb élveztek Budapesten létük alatt a fővárosi életnek azon előnyeit — amiket duplafizetésű emberek szerezhetnek meg maguknak.

Fölszólalásuk a lehető legritkábban esett meg, akkor is kiválogattak maguk közül egy olyan férfit, aki tudott magyarul, s ha nem is egészen jól, de érthetően mondta el a mondkáját, amelyet befejezván, boldogan leült.

S körülbelül ez a csendes viselkedés volt akkor Horvátországnak is a hangulata, azé az országé, amelyet képviseltek. Horvátország, a Deák Ferencz nyújtotta fehér lap birtokában minden reményességét beteljesülve látta s boldog volt, hogy a granicsár szisztéma alól kiszabadulva, a békés fejlődés útjára léphetett a magyar állam támogatása mellett s annak védőszárnyai alatt.

Azután apránként elégtelenség lépett fel az országban, illetve némely részében, amelyet kétségkívül mesterségesen szítottak és a tömegszenvédélyt iparkodtak kihasználni. Jöttek a nagy Horvát ábrándok, azután a fumei kérdés, azután a Horvátországban lakó szerbekkel való kiméletlenkedések, végezetül a vasuti ügy s mindez egyre ádázabb s perfdébb kirohanásokkal a magyar állam s a magyarság ellen.

Ezután Dr. Damokos Andor alispán lépett az emelvényre. Faust ábrándját hegedülte azzal a virtuozitással, mely őt méltán emeli a hazai hegedűművészek sorába. Tökéletes hegedűjátéka, általános, mindent felölelő zenei intelligenciája, klasszikus ízlése, melynek az a sajátsága is megvan, hogy műértőt, laikust egyaránt lebilincsel, egyaránt gyönyörködtette a közönséget. A nyomában kélt tapsot magyar népdal ráadásával viszonzta. A zongora kíséretet Sándor Ella szolgáltatatta igen sikerülten. — Most Szilágyi Béla következett, ki melodramát adott elő sikerülten.

A melodráma után Sándor Ilonka énekelt s izléstelt előadással, kellemes, tisztáncsengő hangjával újból igazolta, hogy legkedveltebb műkedvelő énekesünk egyike. Kongeniális társa volt a zongora kíséretben Sándor Ella, ki méltán vehette ki részét a tapsviharból, mely e programszámot kísérte.

Burger Ártur székeludvarhelyi főgimn. tanár következett most, ki a társadalmi hazugságokról tartott humoros előadást, állandó hangos derültségben tartva a közönséget. Ezután újra melodráma következett, melyet Lukács Tihász adott elő, sikerülten. A következő piecet Ajvász Aranka monológja képezte, ki sok kedvességgel, hatatosan adta azt elő. Befejező száma a gazdag programnak Pallós Dóczy és Szász Ferencz duettje volt, kik népdalokat énekeltek, szépen, tapsra érdemesen.

A műsor után táncmulatság következett, mely eltartott jóformán reggelig.

Igy ünnepelte meg a kereszturi Nőegylet jubileumát. Jubileumában mindenki igaz örömmel, lelkesedéssel vett részt, osztozott a dicsőségben, mert az erő és jószág együttvéve képezik a valódi nagyságot, azt, amelyet nemcsak bámul, de áld az emberiség.

Ehhez képest kezdett változni a magyar országgyűlésre küldött negyven horvátok madora is. Mozogni kezdtek s miután előbb csak kihívóak voltak, azután rendetlenkedtek. Utóbb a parlamenti szólás-szabadságot nap nap után szegényítették meg viselkedésükkel s horvátul való beszédeik, meg a szerbekkel való azon barátkozási kísérletük, hogy a szerb nyelvet is becsempésszék az országgyűlés nyelvébe: odahaza a megvadított horvát nép bizonyos rétegeiben valószínűleg nagy tetszéssel találkozott.

Minálunk azonban ez a veszekedés éppen elég volt arra, hogy betetőzze az eddig is elkövetett perfdiákat.

Mikor már odáig jutottak a gyerekes gögjükkel, hogy megakadályozni igyekeztek a parlament munkálkodását, elérkezett az az utolsó csepp, amelytől az a bizonyos pohár víz kicsurran. A képviselőház sok durvaságot és neveltelenséget türt el tőlük — a hatalmasabb erejének tudatában.

De a végletekig nem mehet az sem, s a gondolat, hogy ezeket az embereket meg kell rendszabályozni, egyre erősebben jutott kifejezésre s az a gondolat maholnap testet is fog ölteni, amint ez az országgyűlés munkaképességének a megóvása szempontjából fölöttébb kívánatos is.

*

Az ujságok a vezérczikktől a kishirdetésig szigoruan vett politikával vannak tele. Feltételezik, hogy a legszerényebb vidéki házikóban is ugy ismerik a cukor-surtace és a blokk-rente konverziójának minden csinyját-binyját, akár a kétszer-kettőt.

Hát ezek mind nagyon fontos dolgok. Kell is foglalkozni velük. De nem szabad elfelejteni, hogy olyan országban élünk, hol egy őszi eső is fontosabb a kvóta-kulcsnál. Hát még a tavaszi. És ha nem is élénk ilyen földmivelő országban, hát nincs a földön olyan hely, amelyen a munka, a megélhetés kérdései ne volnának olyan fontosak, mint az elméleti politika végtelen fejtegetései. Hát ne feledkezünk meg ezekről sem.

Magyarországon emelkedő tendenciát mutat minden érték, legyen az föld, vagy ház, munkabér vagy zöldség. Nem emelkedik azonban ezzel arányosan a termelés intenzitása. Az ipari termelése sem, még kevésbé a mezőgazdaságé. Sőt a földmivelés terén bizonyos elkedvettedés észlelhető. A kivándorlás, a munkásmozgalom, a léremelkedések, mind arra ösztönzik a birtokosokat, hogy az intenzivebb gazdálkodástól visszavonuljanak, hogy kedvezett beruházásaikat is felfüggeszék, hogy ne igyekezzenek birtokaik produkcióját mennyiségben és minőségben fokozni.

Valóban, a gazdálkodás, vagy mondjuk helyesebben, a termelés, ha nem is csökken, de semmiesetre sem növekszik, javul olyan mértékben, amint a terhek fokozódása megköveteli.

Amit bevezető példának kiragadunk: hogy a fumei vonalou be kell szüntetni az áruforgalmat, az sem jelent egyebet, mint hogy a vasutak termelő, szolgáltató képessége nem fejlődött a kellő mértékben, hogy esztendő, sőt évtizedek mulasztásai kérnek, követkelek most busszut.

Röviden ez a magyar közállapotok réme: sok politika, sok várakozás, fokozott igények, csökkenő munkaképesség. Nem csoda, ha annyian fordulnak el teljes antipathiával a politikától. Nem csoda, de nem is baj. Ha minél többen észreveszik, hogy Magyarországon minél több a politikus, annál kevesebb az igazán munkás ember. Hogy az országot egyetlen dolog vihethi előre: ha kiki a legvégső határig feiziti meg munkaképességét, termelő erejét.

Akkor nem baj, ha emelkednek a munkával arányosan, az igények is.

*

Tele vagyunk panasszal, hogy milyen reneteg módon adóznak az államnak; hogy innár roskadoznak a különböző címek alatt ugyancsak hatalmasra növekedett adóteher miatt.

És amíg az állami intézmények fentartásához szükséges adót többnyire csak a végrehajtó közbajtőre fizetjük meg nagy keservesen: el-

jeledjük, hogy majdnem ugyanannyit, sőt talán tővel többet is kifizetünk évente ugyevezett társadalmi adóra

Ez a társadalmi adó a különböző társas-egyesületeknél fizetett tagsági díj czimén, meg a különböző jótékony, nemesszerű mulatságok alkalmával felmerült költségek alakjában rovdílik le minden esztendőben, éppen olyan szigorú következetességgel és elmaradhatatlansággal, mint az állami, vagy községi adó. Mert méltóztatásnak csak megvizsgálni, hogy milyen aránytalan most a társadalmi adó torbének megoszlása!

Egy 1000—2000 forint évi fizetéssel rendelkező tisztviselő, hivatalnok társadalmi adója évenként 15—20 forintra rug körülbelül. Ugyanannyit fizetnek az 5—10 ezer forint évi jövedelemmel rendelkezők. Ez pedig nagy igazságtalanság és aránytalanság. Éppen ez okból miként az állami, úgy a társadalmi adónál is a progressivitást kellene megvalósítani. Suum cuique!

A városi közgyűlésből.

— A tisztviselők fizetése rendezve van. —

Székelyudvarhely, nov. 22

Székelyudvarhely város képviselőtestülete e héten tartott közgyűlésében az 1908. évi költségvetésbe a városi tisztviselők fizetés rendezését, évek óta ismétlődő csaldások után, csakugyan beillesztette.

Székelyudvarhely város tisztviselői már egy pár évvel ezelőtt inditattva érezték magukat a megélhetési viszonyok folytán a város képviselőtestületéhez azon kéréssel fordulni, hogy fizetéseiket amennyire a körülmények engedik, aránylagosan emelje föl. Azonban sajnos, a képviselőtestület mind-azideig nem látta elérkezettnek azt az időt, amelyen túl a fizetések rendezését nem halaszthatja, s mind-ig tudott, ha nem is kellően megindokolt formulát találni arra, hogy azt újra és újra eltolja.

Azonban ez a halasztási politika a folyó év költségvetése tárgyalásának rendén már elveszítette komolyságát s maga a tisztelt képviselő testület is belátta, hogy ezt tovább halasztani olyan megbocsahtatlan lelkiismeretlenségre vall, amelyért az ödiomot elviselni senki sem mutatkozott késznek, s így kimondották elvileg azt, hogy a fizetésrendezést még az 1907. évi költségvetésbe beillesztik, s javaslatára nyomban ki is küldöttek egy bizottságot. Hogy e bizottság javaslata milyen megnyirbáltatásokon ment keresztül addig, amíg végre — megbukott, s a fizetés maradt a régi, arról már hasábotok irtunk. De el lett érve az a cél, hogy e kérdés tovább tolasát a legkonzervatívabb városatyja is lehetetlennek ismerte meg, s így a tanács az 1908. évi költségvetésbe nyugodtan beállíthatta azt.

Kétségtelen nagy áldozatot hozott a képviselőtestület. A fizetésrendezés 12966 kor. többlet kiadást jelent, s a vigasztalatlan helyzetben csak az ad vigaszt, hogy ennek dacára is a folyó és a jövő 1908. évi költségvetés között a különbözet 1% ot tesz ki, amiért az áldozatot nyugodtan meghozhatta a város.

A közgyűlés elé a tanács a költségvetés kéréstbe beillesztve terjesztette elő a fizetésrendezést, melylyel egyidejűleg a kiküldött bizottság is megtette a maga javaslatát. S hogy fizetésrendezést a bizottság mennyire szívén viselte, az bizonyítja legjobban, hogy az ő javaslata magasabb volt, mint a költségvetésbe beállított javaslat. Így történt aztán, hogy a közgyűlés tárgyalás alapjául a kisebbet, vagyis a költségvetési javaslatot fogadta el, melynek keretében a rendezést a következőleg vitte keresztül:

	1907-re érvényes fizetés	érvényes lakbér	Megállapított fizetés	lakbér
polgármester	3600	600	4000	600
I. tanácsos	2000	400	3000	600
II. tanácsos	1600	400	2200	480
főjegyző	1800	400	2200	480
aljegyző	1200	300	1600	420
tisztviselő	1000	400	1400	400
számvivő	1400	300	2000	420
mérnök	2800	480	2600	480
pénztárnok	1800	400	2200	480
előőr	1400	300	1800	420
adóőr	1400	300	1600	360
főkapitány	3400	480	3400	480
alkapitány	1200	300	1400	300
tisztiorvos	1600	400	2000	400
állatorvos	1400	300	1600	360
levéltárnok	1200	300	1600	420
írnök iktató	900	200	1000	300
városgazda	800	200	1000	300
írnök tanács	700	200	1000	300
írnök tanács	500	200	1000	300
írnök rendőr	500	200	1000	300
végrehajtó közig.	900	200	1000	300
végrehajtó adó	600	200	1000	300

A képviselőtestület, amint annak a gyűlésen igen helyesen, dr. Valentsik Ferencz felszólalásában kifejezést adott, a fizetés rendezést abban a tudatban és reményben tette, miszerint a tanácsból munkakedvet, pontos kötelesegteljesítést, a közérdek jó kiszolgálását fogja cserébe kapni, amely esetben a hozott áldozat megtérül és úgy térül meg, hogy abból haszna a köznek lesz.

Kétségtelen, hogy Székelyudvarhely város községétől a fizetésrendezés megoldása áldozatot jelent, ha tekintetbe vesszük pénzügyi helyzetét, mely tulajdonképpen a községi és állami hatáskör összezavarásából keletkezik. Ugyanis a város számos teendő végé, ami tulajdonképpen az államnak földadata s viszont az állam kezél oly ügyeket, melyek tisztán községi természetűek. A hatáskör ilyen hállózszerű átszövődése természetesen megzavarja a kezelési költségek fedezetét is és a város költségvetésében sok olyan tételt fogunk találni, melyeknek fedezete nem a község kötelesege volna. Innen aztán, hogy a város 63%-os pótdóval dolgozik még az esetben is, — példa rá a folyó év — ha a tisztviselői fizetését nem is rendezi, s amely így fölötté nagy mértékben nehezedik rá a polgárságra s igen sok esetben existenciáját veszélyezteti.

Megállapítható tény az is, hogy most évtizedek mulasztása termi meg keserű gyümölcsöt. Adóságnak százezreket ért el anélkül, hogy a cselekvő oldalon vizsgálatot találnánk. Halaszthatatlan fizetések előtt állunk; a város hitelle oda van, az állapotok sürgős és alapos orvoslásra várnak.

A város ezen helytelen gazdasági politikájáért azonban távolról sem a jelenlegi tisztviselőket tesszük felelőssé, hanem igenis a képviselőtestületet, melynek munkássága a szónoki versenyekben jegecedett ki mind ez utóbbi idő, amidőn mulasztását maga is belátta, s a legutóbbi közgyűlésen már olyan ideákat vetett felszínre, olyan munkaprogrammra utasította a tanácsot, hogy annak megvalósításával a város pénzügyi helyzetén óriási mértékben könnyebbitve lesz.

A város nyomasztó gazdasági viszonyait a tisztviselőkar minden egyes tagja érzi és tudatában van annak, hogy a város ügyeit előbbre vinni elsőrendű feladata. Éppen ezért szüksége, hogy a város minden egyes tisztviselője áérezze hivatását, annak szentelje erejét, idejét; így aztán a közszolgálat hasznos és becsült lesz, megszerzi a polgárságnak a rendet, személyi és anyagi érdekeinek biztonságát, nyugalmát, szóval megadja az erőt, melyre e városnak, nyomasztó anyagi helyzeténél fogva is, oly feltétlen nagy szüksége van.

A hivatalban mindannyian a pontos kötelesegteljesítést, a rendet, a munkakedvet, a közérdek jó kiszolgálását akarjuk és, úgy véljük, hogy azt a tisztviselők tisztességes megélhetésének biztosításával elérjük. Ez azonban korántsem azt jelenti, hogy a már megtette kötelesegeink, hanem igenis azt, hogy a képviselőtestület az általa kidolgozandó munkaprogramm megvalósításához hűséges munkatársat biztosított magának.

HIREK.

Székelyudvarhely, nov. 24.

Székelyudvarhely város közgyűlése.

Székelyudvarhely város képviselőtestülete öszüi rendes közgyűlést f. hó 20 és 21-én tartotta *Gott-hárdi* János polgármester elnöklété mellett. A képviselőtestület tagjai a gyűlés első napján szokatlan nagy érdeklődést tanúsítottak, ami a tárgysorozaton levő fontos ügyekben és abban leli magyarázatát, hogy a bizottsági tagok, azon része is, mely eddig városatyai tisztét csak megválasztásában látta kimerítve, tudatára ébredt kötelesegeinek. A képviselőtestület ezen közgyűlésében fölötté fontos ügyeket rendezett, hogy mást ne említsünk a tisztviselők fizetésrendezésénél, az ifjusági játszótér megoldásánál s a jövő évi költségvetés megállapításánál.

A közgyűlést a polgármester szerdán délután 3 órakor nyitotta meg. Napirend előtt *Hlatky* Miklós képviselést. tag megsürgette a város szabályozási tervét, minek megvalósításától reméli, hogy olyan esetek, mint pl. a Kossuth utca alsó részének szabályozása, nem fognak előfordulni. A szabályozási terv hiányának tudja be a Vár utcából a régi malomhoz vezető utcának az elzárását is, végül éppen a lapunkban felvetett Szépitő egyesület megvalósítását sürgette meg. *Polgármester* városi adja, hogy a szabályozási terv elkészítése a városi mérnök munkaprogramjában

bonne van, azonban megvalósítását sürgősebb munkák hátráltatják, mint a kövezetvám díjszabályozása, a villamvilágítás építkezésének ellenőrzése, a szombathelyi aszfalt építés. A Kossuth-utca részének szabályozása a mérnök terve alapján készült. Az utca-szabályozásokra vonatkozólag nyilatkozott *Bodó* Ferencz mérnök is, azonban felelőssé a választ nem vette tudomásul.

Ezután áttértek a tárgysorozatra felvett tárgyakra. A polgármesternek a folyó év első felére vonatkozó jelentését tudomásul vették. E tárgynál dr. *Solymossy* Lajos az árvapeczkek szabályszerű elhelyezése iránt tett kérdést. Kifogásolja az élelmi szerek ellenőrzését, ugyszintén az utcák és csatornák tisztításának elégtelen voltát; a mérsárszéknek nincsenek kellőleg tisztítva, évek óta nincsenek kíméselve; a pékműhelyek tisztaságát az elárusítók után meg lehet állapítani; mindezek ellen beható vizsgálatot kér. *Polgármester* válaszul a felszólalónak. Az árvapeczkek kellő ellenőrzés mellett adtnak ki; a mi pedig a már kiadottakat illeti, ha a gyámügyi bizottság összeül, a mi közelebről megtörténik, úgy a kölcsönök biztosítottóságát visszamenőleg is megvizsgálják. Ilyen értelemben nyilatkozik dr. *Pál* Ernő tiszti ügyész is. A mi pedig az élelmi szerek vizsgálatát illeti, erre vonatkozólag megjegyzi a polgármester, hogy azok igenis állandóan ellenőrzés alatt állanak, a pékműhelyek pedig szintén megvizsgálatnak, sőt az egyik közelebről meg is bírságotlaltott. A választ a gyűlés tudomásul vette. *Vajda* Ferencz szűkségesnek tartja, hogy az élelmi szerek drágaságát legalább az újraeladók megorozításával korlátozzák. *Polgármester* válasza szerint ez ügyben a rendőrség megkeresett, azonban ez ujabban is figyelmébe lesz ajánlva.

Ezután áttért a közgyűlés a tisztviselők fizetésrendezésére. A tárgyat *Soó* Domokos adta elő, elfogadásra ajánlván az ez ügyben kiküldött bizottság javaslatait. Dr. *Valentsik* Ferencz úgy látja, hogy jogainkat nem tudjuk eléggé kihasználni s innen van azután az, hogy a költségvetés 25 év óta egy sablonon halad, s ebből semmi új jövedelmi forrás meggytása. Ezért van az, hogy a tisztviselők fizetése rendezve nincsen, amiért is a tisztviselők magukra vesenek. Szükségeink tartja azonban a tisztviselők fizetése most úgy rendeztesék, hogy a tisztességes megélhetés biztosítva legyen. A piaci árak az utóbbi tíz év alatt csaknem megkétszereződtek, azonban a tisztviselők fizetése maradt a régi. Ennek tulajdonítja szóló, hogy a városi ügyek is a régiiben maradtak és ezen gondolja segíteni akkor, amidőn a fizetést rendezzük, mert ezzel a tisztviselők munkakedve, ambíciója lesz fokozva s ezzel új jövedelmi források is nyílnak majd a város részére, amiből a fizetésemelés megtérül. A fizetésrendezéshez hozzájárul. Dr. *Solymossy* Lajos a költségvetésbe beillesztett fizetésrendezést ajánlja elfogadásra. *Soó* Gáspár szintén szűkségesnek tartja a fizetések rendezését, azonban úgy véli, hogy keresztező indítványokkal az ügy újra agyon lesz ütve. Több felszólalás után a gyűlés úgy határozott, hogy tárgyalás alapjául, szemben a bizottság javaslatával, a költségvetésbe beillesztett javaslatot fogadja el. Ezután az egyes állások fizetését sorra tárgyalás alá vették a egy pár kisebb módosítással elfogadták. A megállapított fizetéseket másik helyen közöljük.

Az ifjusági játszótér dolgában úgy határozottak, hogy a sétatér és kollegiumkert között levő és a kath. plebania tulajdonát képező területet a város a főreáliskola és kath. főgimnázium részére bérebe veszi, illetve a bérletet közvetíti.

Nagyobb érdeklődés mellett terjesztette elő polgármester a város azon javaslatát, miszerint a város vásárolja meg a törvényeszk épületét, illetve azért ajánljon fel 40 ezer koronát és az új törvényeszk palota részére a sétatér mellett 1600 □ öl területet s az így nyert épületet városbáza céljaira használja fel. *Csanády* Zoltán úgy véli, hogy ezen ajánlatot a város akár meg se tegye, mivel képtelenségnek tartja, hogy az igazságügyi kormány ilyen ár mellett a cserébe belemenjen. Dr. *Valentsik* Ferencz felszólalása után a gyűlés a felajánlandó összeget 60 ezer koronában állapította meg.

A Kókereaszt-tér rendezése ügyében a miniszter azon választát, hogy csak hat meter szélességben hajlandó az uttest kisajátítási költségeit hordozni, a közgyűlés tudomásul vette s miután korábban már döntött a 8 meter szélesség mellett, úgy határozott, hogy e két meter 3700 korona költségeit magára vállalja. A közgyűlés ezzel egy régen érzett hiányon segít.

785—1907. vb. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. kor. kir. járásbírósg 1907. évi Sp. VII. 1729/4. sz. végzése következtében dr. Gerber Izidor ügyvéd által képviselt Roth Mor budapesti bijogyzott czég javára I. Váleutsk Lajosné ellen 58 kor. s jár. erejéig 1907. évi november 2-án fogatosított végrehajtás utján felülfoglalt és 1732 koronára becsült, könyv és papírúzet áruk, berendezések és szobabutorokból álló ingóságok nyilvános bírói árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a székelyudvarhelyi kir. járásbírósg 1907. évi V. 538/2. számú végzése folytán 58 kor. tőke ennek 1906. évi október hó 27. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 36 07 koronában bíróilag már megállapított költségek erejéig Székelyudvarhelyen Váleutsk és Günther utóda feliratu üzletben és öz. Váleutsk Lajosné lakásán leendő megtartására 1907. december hó 4 és 5-ik napjának d. u. 3 órája határidőül kiütetik, és ahhoz a venni szándekezők ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § ai értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet igényűek, szükség esetén técsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Székelyudvarhely, 1907. évi november 19-én.

Nagy Lajos, bir. végrehajtó.

Az Agrár takarékpénztár r.-társ.

Marosvásárhelyt

székelyudvarhelyi, székelykereszturi és parajdi fiókiintézetei

elfogadnak ez időszertint takarékbetéteket

5% kamatozás mellett

A 10% tőkekamatot az intézet sajátjából fizeti. A kamatokat a betét napjától a kivét napjáig számítja. — Székelyudvarhely, 1907. november 20.

Az igazgatóság.

Sz. 6981—907. kig.

Hirdetés.

Székelyudvarhely város tanácsa közhírré teszi, miszerint a város tulajdonát képező Kossuth-utcai 1. szám alatti ház összes bolt-helyiségeit 1908. évi május hó 1-től kezdődőleg 3 évi időtartamra bére adja folyó évi november hó 25-én d. e. 9 orakor a városi tanács nagytermében.

Székelyudvarhely város tanácsa 1907. évi november hó 12-én.

Gotthárd János, polgármester

Sz. 701—1907. végrb.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a székelykereszturi kir. járásbírósgnak 1907. évi Sp. 484/3. sz. végzése következtében Borbáth Daniel székelykereszturi ügyvéd által képviselt Udvarmegyei takarékpénztár fiókiintézete javára, Páfi Zoltán firtosmartonosi lakos ellen 380 kor. s jár. erejéig 1907. évi október hó 25-én fogatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 740 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: 1 tehén, 1 szekér, 1 párhám, 1 kas, 1 vaseke taligával nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a székelykereszturi kir. járásbírósg 1907. évi V. 467/2. sz. végzése folytán 380 kor. tőkekötvetelés, ennek 1906. évi július hó 20. napjától járó 7% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 114 kor. 36 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, Firtosmartonosi Lászlóéban alperes lakásán leendő megtartására 1907. évi december hó 6-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándekezők ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igényűek, szükség esetén técsáron alul is el fognak adatni.

Amenyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Székelykeresztur, 1907. november hó 20. án.

Szalontai Albert, kir. bir. végrehajtó.

á. 1130 - 907. számhoz.

Versenyárgyalási hirdetés.

A székelyudvarhelyi kir. államépítészeti hivatal területén levő héjjasfalva—csikgyimesi állami közut 0—72263 km. szakaszán és marosvásárhely—gyergyószentmiklósi állami közut 51-902—75513 km szakaszán az 1908, 1909. és 1910. években oszkozlendő kavicsszállítás biztosítása céljából 1907. évi december hó 21-én az államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok utján nyilvános versenyárgyalás fog tartatni.

Felhivatnak ennél fogva vállalkozói kívánók, hogy ajánlataikat a székelyudvarhelyi m. kir. államépítészeti hivatalhoz címözve, legkésőbb a kitűzött árgyalási napon délelőtt 10 óráig nyujtják be. A később érkezett ajánlatok, valamint bármikor beérkezett táviratok és utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlat öt pecséttel zárt borítékban nyujtandó be és a címzés felett világosan kiirandó az államépítészeti hivatal és azon állami közut neve, amelyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlat az államépítészeti hivatalban átvehető ajánlati és felosztási kimutatási minta szerint teendő meg.

Azou esetben, ha ajánlattevő a keres.-ügyi miniszter által elfogadott s az államépítészeti hivatalnál kitett kimutatástól eltérő köananyagot kívánna szállítani, ennek saját pecsétjével ellátott két mintáját ajánlatához mellékelni és egyuttal a felosztási kimutatás 6. rovatában a termelési helyet is megjelölni tartozik.

Az árak a kereskedelemügyi miniszter által elfogadott és az államépítészeti hivatalnál kitett mintával azonos, vagy bár attól eltérő, de legalább olyan jó minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Az ajánlatok a lent megjelölt napon és helyen d. e. 10 óra után fognak felbontatni és bizottságilag elbiráltatni.

Az ajánlatok felbontásánál ajánlattevők, vagy igazolt képviselőik jelen lehetnek.

A beuyjuttott ajánlatok vissza nem vonhatók és mindegyik ajánlattevő ajánlatának beadásától számított nyolcz hétig kötelezettségbe marad.

Az állami közutnak csupán egyes részeire tett ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Ugy az ajánlat, mint a hozzá mellékelte felosztási kimutatás szabályszerű bélyeggel látandó el és miudkettő az ajánlattevő által aláírandó.

A bánatpénznek az állampénztárba vagy adóhivatalba történt befizetését igazoló nyugta az ajánlatához csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztási kimutatásban kitett mennyiség után az ajánlott árak összegének 5% -át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapír az ajánlatához nem mellékelhető.

Azoknak az ajánlattevőknek bánatpénze, akiknek az ajánlat el nem fogadtatott, az árnyítés eredménye felett történt határozathozatal után fog kiadatni, illetve a kiadás iránt az intézkedés megtétetni.

A tett ajánlat vállalkozót azonnal, a kincstárt azonban csak azon nap'ól fogva kötelezi, melyen azt a kereskedelemügyi miniszter elfogadja.

A szállítási szerződés és részletes feltételek, az ajánlati minta s ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és köminták a székelyudvarhelyi kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban átvehetőek, illetve megtekinthetők.

A kő vagy kavics termeléséhez vagy szállításához netán hasznilandó gépek, vagy az eszközök, amenyiben ilyenek elfogadható árban a szent korona országai területén beszerezhetőek, teljesen a magyar szent korona országainak termelése és ipara révén szerzendők be és a munkát teljesítésénél hazai, első sorban magyar honos tisztviselők, iparosok, alvállalkozók, munkavezetők és munkások alkalmazandók.

Ezen határozmány betartása alól az 1907. III. t. cz. 13. §-a alapján csak a m. kir. kereskedelemügyi miniszter adhat felmentvényt.

Ezen kikötés be nem tartása, vagy kijátszása, feljogosítja az alulirt hivatalt, hogy tetézése szerint a kötendő szerződést felbontsa és a szállítást vállalkozó kárára más által fogatosítottatja vagy a munkát vállalkozóval folytathassa és 20% kötbért szabjon ki, mely az ipari és kereskedelmi alap javára esik, ezenfelül pedig 1907. III. t. cz. 15. §-a értelmében a kizárási jog fog érvényesítettetni.

Végül a hivatal fentartja a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között az árakra való tekintet nélkül szabadon választhasson.

Székelyudvarhely, 1907. november 17.

A m. kir. államépítészeti hivatal főnöke:

Szobotka Rezső, kir. főmérnök.

Török szerencseje örök

Felülmulhatatlan az a szerencse, mely banklősnöknek kedvez. Rövid idő alatt nagyraibcsült verőinknek; ezek között a két legnagyobb nyereményt és pedig:

kétszer a **600,000** koronás főnyereményt | a legnagyobb **400,000** koronás főnyereményt

továbbá 6 a 100,000, 4 a 90,000, 3 a 80,000, 3 a 70,000, 5 a 60,000, több 50,000, 40 000, 30,000, 25,000, 20,000, 15,000, és ezeken kívül 10,000, 5,000, 3,000, 2,000, 1,000, 500 koronás és egyéb nyereményt — Ennél fogva ajánljuk, hogy a legközelebb kezdődő a világ legerődjű du-nbb osztálysorsjátékában vegyen részt és rendeljen nálunk egy szerencse sorsjegyet. — A most kezdődő 21-ik magyar o ztálysorsjátékban rövid 5 hónap alatt **16 millió 457.000** korona hatalmas összeget sorsolunk ki.

A hónap melyik napján született ?

Renderjen nálunk oly sorsjegyszámot, mely mely születésnapja, vagy azon nap mellé van jegyezve, amelyen különböző eseményeknek volt részese.

Nap	Sorsjegy szám	Nap	Sorsjegy szám	Nap	Sorsjegy szám	Nap	Sorsjegy szám	Nap	Sorsjegy szám
1—	109831	7—	105335	12—	94166	17—	109734	22—	17335
2—	101013	8—	93420	13—	74383	18—	91395	23—	109734
3—	3047	9—	101001	14—	109650	19—	101009	24—	109730
4—	91417	10—	4010	15—	96636	20—	7976	25—	90188
5—	17333	11—	109803	16—	34490	21—	105335	26—	105301
6—	109690							27—	101400
								28—	22017
								29—	1 9670
								30—	52529
								31—	2728

Az I. osztályú sorsjegyek tervezett árai:

1/8 eredeti sorsjegy 1 kor. 50 fill. 1/4 eredeti sorsjegy 3 kor. 1/2 eredeti sorsjegy 6 kor. 3/4 eredeti sorsjegy 12 korona.

A sorsjegyeket utánvétel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

f. évi december hó 5-ig

hozzánk bízalommal beküldeni, miután szerencse-sorsjegyeink igen keresettek és gyorsan elfogynak és az első osztály húzása már folyó évi november hó 21 és 23-án esz.

Török A. és Társa

bankház R.-T. BUDAPESTEN. Sürgönyczim: Törökek Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete. Főárudánk osztálysorsjáték üzlete: I. Központ Szervita-tér 3 a. saját palotánkban. II. fiók: Váci-körút 4 a. III. fiók: Teréz-körút 46 a.